

SVOLVÆR: Etter fem festivaler på seks år må det fastslås at Kunstfestivalen i Lofoten har kommet for å bli. Ingen reiser tvil om det, og festivalen bekrefter Lofotens sentrale plass i landsdelens kunstformidling.

Etter å ha vært en årlig foreteelse fra 1990 til 1994 skal Kunstfestivalen i Lofoten for framtida arrangeres hvert annet år. Kommunen har tatt over ansvaret som de første årene lå på frivillige hender, men på en slik måte at de frivillige stadig har en sentral rolle.

Her ligger også årsaken til at festivalen som ble avsluttet tirsdag lot seg gjennomføre

Vi trenger Kunstfestivalen

innenfor en økonomisk ramme på 230.000 kroner. Av dette bidrar Vågan som vertskommune med 90.000 kroner. Festivalen har kostet om lag det samme som honoraret til en av de deltagende kunstnere i «Skulpturlandskap Nordland».

Noen vil sikkert hevde at pengene kunne vært nyttig annerledes i en kommune hvor det letes med lys og lykte etter muligheter for å spare. Vi vil hevde det motsatte. Å spare inn festivalen vil gjøre Vågan til en fattigere kommune.

Et lettvinnt argument? Kanskje, men vi kan underbygge det. Vågan har tatt mål av seg til å bli en ledende kunstkommune i Nordland. Her ligger knutepunktet Nordnorsk

Ole-P. Refsahl

Kommentar

Kunstnersentrum, flere gallerier og inntil nylig kunstsolen i Kabelvåg. De mange kunstnere i kommunen har dannet sitt eget næringsforum.

Vil kommunen ta opp kampen for Nordnorsk Kunst- og filmskole i Kabelvåg, må vi også i praksis vise at det er HER skolen skal ligge. Det er her de mest spennende ting innenfor

kunstformidlingen i Nord-Norge foregår. Uansett kamp for skole eller ikke; vi trenger en festival som gir armslag for kunstneriske ytringer vi ellers sjelden vil møte.

Derfor er det med glede vi mottar installasjonskunstnerne som har bygget brasiliansk kiosk på Tjeldbergaksla, malt og bebygget et skjær ved Svinøybrua og kledd en fiskehjellet på Kuba i rødt. Kiosken på fjellet har noe å si oss om en annen virkelighet. Verden er større en utsikten fra aksla. Ingen tar skade av å minnes om at våre selvfølgelige krav til et godt og trygt liv bare har gyldighet for et fåtall av verdens borgere. Vi er vel vitende om at utstillingene, foredragene, kon-

sertene og kursene ikke interesserer alle. Det er heller ikke noe mål at de skal gjøre det. Blant kommunens innbyggere fornemmer vi likevel en økende interesse for kunst, og vi trenger Kunstfestivalen som det høydepunkt den utgjør hvert annet år. Uten tvil vil også publikumsopplutningen øke etter hvert som festivalen får fotfeste. Fem år er i så måte en beskjeden målestokk.

En ting bør man ta seg ad notam; nemlig å unngå at Kunstfestivalen som den viktigste nordnorske kunstmonstringen kolliderer med Festspillene i Harstad.

De to arrangementene må etterfølge hverandre og det bør også være rom for et samarbeid som kan berike begge parter.

Vågans skulpturlandskap

SVOLVÆR: Lørdag 24. august skal amerikanske Dan Grahams skulptur i stål og speilglass avdukes ved det gamle fergeleiet på Smorten.

Dermed vil også Vågan være inlemmet i Skulpturlandskap Nordland som en av de siste kommunene på kjøreplanen.

Skulpturlandskap Nordland (SK) er gjenstand for en hovedoppgave som nylig er avleveret ved Universitetet i Bergen. Mathilde Holm fra Bodø konkluderer med at SK er et udemokratisk prosjekt.

Hun mener at prosjektet ikke kan lykkes som et eksempel på demokratisk basert kulturformidling. I oppgaven hevder hun at norsk offentlig kulturpolitikk - slik den praktiseres i prosjektet - er med å befeste avstanden mellom ulike grupper når det gjelder forståelsen for kunst.

Hun fremhever skulpturen «Hode» på Eggum i Vestvågøy som et vellykket møte mellom kunst og menneske, mens skulpturen i Gildeskål står for det motsatte.